

Filmszakadás

GALÉRIA - LXII. évfolyam, 8. szám, 2018. február 23.

Amikor hirtelen begyorsul, majd kivilágosodik a kép, érezzük, most következik be a filmszakadás. Aztán már csak egy merev kocka, egy snitt látható. És itt új kaland kezdődik. A rajzolt film grafikává szelődül. M. Tóth Éva filmjeiben a világ felfordul, moco-rog, ingadozik, tekeredik. S rajzain, a bravúros tusrajzokon ugyanez merevedik állóképpé. A gyilkos kanapé mögött életre kel a festményen a filodendron, a mesepalota konyhájában az eldőlő létra épp hogy nem tör össze a hatalmas dunsztosüveget. Vajon összetöri-e, ha megmozdul? E grafikák épp nem mozgóképek, s még épp egyedi rajzok. Mozgalmasságuk meseszerű, a rajtuk megjelenő tárgyak bravúrosan szecessziós folt-vonalakkal tárulnak szemünk elé. M. Tóth játszik a folttal, a térrel és a vonallal egyaránt. Van úgy, hogy egy elemből építkezik, máskor zsúfolt, barokkos képi világot tár elénk. Felhasznál címtáblát, alkalmazott grafikát, karikatúrát, s ezeket gyúrja egyedi világának alkotórészeivé. Élvezetes kaland végiglátogatni lapjai minden egyes részletét, megéri bevárni a pörgő film végét. Vagy a filmszakadást.